

РЕШЕНИЕ

№ 210

гр. София, 12.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5866** по описа за **2022** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба, подадена от Ю. А. А., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет.4, ап.9, чрез адв. Ж. Ж., със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 1, ап. 2, срещу Решение № 1856 от 26.05.2022 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 95-ти състав, постановено по АНД № 20221110201724/2022 г., с което е потвърден Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система, серия К № 5481760, издаден от СДВР за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, с който на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП е наложена глоба в размер на 400 /четиристотин/ лв.

В касационната жалба се сочи, че обжалваното решение е неправилно поради нарушение на материалния закон и допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Твърди се, че към датата на извършване на нарушението касаторът не е притежавал качеството собственик на МПС, с което е извършено нарушението. Изразено е искане за отмяна на оспореното решение на Софийски районен съд, както и за отмяна на електронния фиш. Претендира присъждане на разноски.

В съдебно заседание касационният жалбоподател се представлява от адвокат И., която поддържа подадената жалба и направените искания, на заявените в нея основания.

Ответната по жалбата страна Столична дирекция на вътрешните работи, се представлява в открито съдебно заседание от юрисконсулт Б., който оспорва касационната жалба, като неоснователна, с искане да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд София – град, VII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество жалбата е основателна.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо като постановено по подадена от надлежна страна и в срок жалба срещу подлежащ на оспорване акт.

От фактическа Софийският районен съд е приел за установено следното:

Към 28.03.2021 г. лек автомобил Ф. П., с ДК [рег.номер на МПС] е бил собственост на Р. М. З., ЕГН [ЕГН]. Същевременно, още от момента на придобиването на автомобила, Р. З. го е бил предоставил за ползване на Ю. А., с когото са съседни. На 28.03.2021 г. в 14:49 ч. Ю. А. е управлявал автомобила в [населено място], като се е движел се по бул. Б. шосе, с посока от ул. К. път към Околовръстен път. Преминавайки до № 326 на бул. Б. шосе /представителство на „Х.“, скоростта на движение на автомобила е била 82 км/ч. /съгласно приспадат толеранс - 3 км/ч. от отчетената скорост/, при разрешена скорост за движение в рамките на населеното място до 50 км/ч.

Скоростта на движение на автомобила е била измерена и заснета с автоматизирано техническо средство за видеоконтрол № 11743f0, позиционирано в участъка от служители на ОПП СДВР. Мобилната система за видеоконтрол е била одобрена и вписана в регистъра на 07.09.2017 г., със срок на валидност на одобрението до 07.09.2027 г. Към процесната дата е била преминала последваща проверка за изправност на 28.09.2020 г., със срок на валидност една година.

Въз основа констатираното и заснето нарушение за скорост е издаден електронен фиш Серия К № 4664064, с който на Р. З., в качеството на собственик на автомобила, е било наложено административно наказание глоба в размер на 400 /четиристотин/ лв. за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) - превишаване на разрешената скорост с 32 км/ч.

На 15.11.2021 г. Р. З. е попълнил и депозирал пред ОПП СДВР декларация за предоставяне на информация във връзка с чл. 189, ал. 5 ЗДвП, в която е посочил, че на 28.03.2021 г. в 14:30 ч. е бил предоставил собствения си лек автомобил за ползване на Ю. А. А., който му го върнал същия ден в 18:00 ч., без да го уведоми за допуснати нарушения. Към декларацията е било приложено копие от СУМПС на Ю. А., което А. е бил предоставил доброволно на Р. З., по повод предходни допуснати с автомобила нарушения на правилата за движение по пътищата.

С оглед на подадената декларация, първоначално издаденият електронен фиш е бил анулиран и на Ю. А. е бил издаден процесният електронен фиш серия К № 5481760, с който е наложено административно наказание глоба в размер на 400 /четиристотин/ лв. за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

На 23.09.2021 г., съгласно договор за покупко-продажба на МПС, собствеността върху автомобила е била прехвърлена на Ю. А. А. А..

Изложената фактическа обстановка съдебният състав е приел за установена въз основа събраните по делото гласни, писмени и веществени доказателства и доказателствени средства, както следва: показанията на свидетелите К. А. и Р. З.; снимков материал към електронен фиш Серия К № 5481760; справка относно собствеността върху лек автомобил „Ф. П.” с ДК [рег.номер на МПС] ; копие от договор за покупко-продажба на МПС от 23.09.2021 г.; заверено копие от Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 17.09.5126; протокол за последваща проверка № 61-С-ИСИС/28.09.2020 г.; протокол за използване на автоматизирано техническо средство за контрол на скоростта рег. № 4332р-16965/28.03.2021; заповед № 8121з-931/30.08.2016 г.; ежедневна форма на отчет; справка- картон на водач; копие от електронен фиш Серия К № 4664064; копие от декларация за предоставяне на информация във връзка с чл. 189, ал. 5 ЗДвП; копие от СУМПС на Ю. А. А..

Относно обстоятелствата в чие фактическо владение е бил процесният автомобил към 28.03.2021 г. и по какъв начин Р. З. се е сдобил с копие от СУМПС на Ю. А., констатирайки наличието на взаимно противоречащи си гласни доказателствени източници - показанията на свидетелите А. и З., съдът е кредитирал като достоверни, показанията на З.. Като причина за това е посочено обстоятелството, че К. А. е съпруга на Ю. А. и е заинтересована в по-голяма степен от Р. З. от депозиране на показания в подкрепа защитната версия на съпруга си. Изложени са и съображения, че се констатира вътрешна безпротиворечивост и логичност на изнесеното в показанията на Р. З., което кореспондира и със справката-картон на Ю. А., от която е видно, че му е бил издаден и друг електронен фиш за аналогично по вид нарушение.

В заключение е обоснован извод, че от обективна страна е осъществен съставът на административното нарушение по чл. 21, ал. 1 ЗДвП, изразяващо се в неизпълнение на задължението при избиране скоростта на движение водачът на управляваното пътно превозно средство да не превишава максимално допустимата скорост за движение на леки автомобили в населено място от 50 км/ч. Констатирано е превишение на скоростта с 32 км/ч., доколкото лекият автомобил се е движел на посочените в електронния фиш време и място със скорост от 82 км/ч. /след приспадания толеранс/. От субективна страна съставът на СРС приема, че нарушението е извършено при форма на вината съзнавана непредпазливост, доколкото Ю. А. е могъл и е бил длъжен да не превишава разрешената скорост, но не е съобразил поведението си със законовите изисквания. Нарушението е формално, поради което настъпването, респективно предвиждането на общественоопасни последици в съзнанието на водача, не е част от фактическия му състав.

Съдът също приема, че Ю. А. е санкциониран в качеството на лице, в чието ползване е бил предоставен автомобилът от неговия собственик, съобразно разпоредбата на чл. 188, ал. 1 ЗДвП, което е доказано посредством показанията на Р. З..

Формулиран е извод, че при извършената цялостна служебна проверка на електронния фиш не са констатирани основания за неговата отмяна или изменение, поради което същият е потвърден.

Така постановеното решение е неправилно.

Съставът на Софийския районен съд неправилно е приел, че електронният фиш е законосъобразен и при съставянето му не са били допуснати съществени нарушения

на процесуалните правила.

С електронния фиш е наложена санкция за нарушение на чл. 21, ал.1 от ЗДвП. Тази разпоредба въвежда забрана за превишение на скоростта на движение на МПС в населено място, извън населено място, автомагистрала и скоростен път над посочените в същата ограничения. Нарушението е описано във фиша по следния начин: „Гр. С., [улица] (хонда). С посока на движение от ул. К. път към Околовръстен път, ограничение на скоростта 50 км/ч за населено място. Нарушението е установено с АТСС ARH CAM S1.“ От цитираното описание не става ясно в какво се изразява нарушението. Описанието е непълно и е необходимо по тълкувателен път да се прави заключение, че се касае за управление на МПС със скорост над максимално позволената. Налагането на санкция представлява засягане на правната сфера на наказаното лице по неблагоприятен начин, поради което е необходимо нарушението, за което се налага санкцията да бъде напълно безспорно установено и е недопустимо поведението, представляващо нарушение на обществения ред да се предполага, както и за осъществяването му да се прави извод чрез тълкуване.

Съгласно чл. 189, ал. 4, изр. второ от ЗДвП, електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. В настоящия случай, в издаденият ЕФ, в хипотезата на установено с АТСС нарушение на ЗДвП е посочен собственика на МПС. В санкционната част, обаче не е индивидуализиран нарушителя, на когото се налага административната санкция. По делото се установява, че промяната в собствеността на описаното в ЕФ МПС Ф. пасат с рег. [рег.номер на МПС] е настъпила на 23.09.2021 г. Същото е видно от данни за промяна на регистрацията заявление рег. Номер 214134182345 от 24.09.2021 г. В ЕФ, като дата на извършване на нарушението е посочена 28.03.2021 г. Следователно, към момента на извършване на нарушението Ю. А. А. не е бил собственик на описаното в ЕФ МПС. Същевременно, съобразно наложеното наказание по тълкувателен път може да се изведе, че санкционираното лице е собственика на МПС, за какъвто е посочен именно Ю. А. А.. В санкционната част на ЕФ липсва индивидуализиране и изрично посочване на името на санкционираното лице. Индивидуализирането на нарушителя чрез тълкуване е недопустимо, тъй като извършването на деянието и неговия извършител следва да бъдат установени по несъмнен начин. В случая това не е така, тъй като единственото посочено като наименование лице, за което е записано, че е собственик на МПС, към момента на извършване на нарушението не е бил такъв. Липсата на изрично посочване на нарушителя не позволява да се извърши преценка относно индивидуализиране на наказанието, а също така и пречатства процеса на изпълнение на наложеното наказание.

Съобразно изложеното, настоящата инстанция намира, че в производството по издаването на електронния фиш са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които представляват основание за неговата отмяна. Следователно, решението на СРС, оспорено в настоящото производство, с което ЕФ е потвърден следва да се отмени и да се постанови друго, с което да се отмени Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система, серия К № 5481760, издаден от СДВР.

Съобразно разпоредбата на чл. 63д ЗАНН в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. В подадената касационна жалба е направено искане за присъждане на разноски, но не са представени доказателства за направени такива, поради което и не следва да се присъждат.

По изложените съображения, Административен съд София – град, VII – ми касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 1856 от 26.05.2022 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 95-ти състав, постановено по АНД № 20221110201724/2022 г.

ОТМЕНЯ Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система, серия К № 5481760, издаден от СДВР за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, с който на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП е наложена глоба в размер на 400 /четиристотин/ лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ 1.

2.